

Очевидно е, че бракът на Тамара с Мурадъ е било жертва отъ страна на българитѣ. Дали той е станалъ още прѣди съвмѣстното нападане срѣщу маджаритѣ отъ страна на Мурадъ и Шишманъ, или слѣдъ това, когато се чува, че графъ Амадей иде срѣщу Шишманъ — всичко това е мъгляво и не се загатва даже въ историята. На всѣки случай, отиването на Шишманъ въ Одринъ прѣзъ есенъта или зимата на 1366 г., ще се е подклаждало отъ интимни връзки между него и Мурадъ.

Походътъ на графъ Амадей (1366 г.) споредъ савойската хроника.

Раздоритѣ въ Балканския П-въ при нахълтването на турцитѣ сж били общи за всички тукъ народи и държави. Въмѣсто обща отбрана срѣщу тѣхъ, царе и царчета въ Полуострова се надпрѣварватъ кой по-рано да се самоубие. По общо правило, посрѣдственнитѣ личности си подражаватъ; туй което може да се каже за Шишманъ, като полководецъ и политикъ, напълно се прилага и за съврѣменника му, византийски императоръ, Палеологъ. Не бѣ се минало година отъ какъ той нападна Александровитѣ владѣния край Бургашкия заливъ (1364 г.), тъкмо въ врѣмето, когато византийскитѣ и южно-български градове падаха подъ турцитѣ единъ слѣдъ другъ, Палеологъ напуща трона си и трѣгва изъ Европа по просия за помощъ срѣщу

Че Тамаръ е сестра на Шишманъ това се вижда и отъ българската хроника (Богданъ, Arch. für Slav. Phil., XIII, 528), дѣто се казва, че съ възкачването си на прѣстола (слѣдъ смъртъта на Александъръ въ 1362 г.) Шишманъ е билъ принуденъ въпрѣки волята си да даде сестра си за жена на Мурадъ: прѣжде же оубо разбѣа сего оумръкътъ Алѣксандръ царъ трѣновскы въ лѣто. 7370., мѣсѣца февруарѣа. 31., и възведе на царство Шишманъ царъ, сынъ Алѣксандровъ. И посла Аморатъ къ немѣ дати сестра свою за нь, и онъ, и не хотъ. дастъ сестра свою, кѣра Тамарътъ царица (Ср. и Hurmuzaki, Documente privatoare la istoria Românilor, Bd. I. Th. II). Отъ тукъ се вижда, че твърдението на Успенски за брака на Мурадъ съ българската княгиня, и то не Тамара, а Десислава, не търпи критика. Възможно е тоя бракъ да се е обусловилъ съ отдрѣпването на турцитѣ отъ българскитѣ владѣния за каквото се наемква въ туземната хроника къмъ Галиполи слѣдъ сражението при „София“.